

VEDTAK NR 148/17 I TVISTELØSNINGSNEMNDA

Twisteløsningsnemnda avholdt møte tirsdag 23. mai 2017.

Ved behandlingen av saken var tvisteløsningsnemnda sammensatt slik:

Faste medlemmer

Steffen G. Rogstad, nestleder
Silje Hassellund Solberg, LO
Silje Stadheim Almestrand, NHO

Særskilt oppnevnte medlemmer

Terje Hovet, Norsk Industri
Knut Arve Malvik, Fagforbundet

Saken gjelder

Twist om rett til stilling for deltidsansatte tilsvarende faktisk arbeidstid etter arbeidsmiljøloven § 14-4 a

Arbeidstaker

A

Arbeidsgiver

B

Det ble truffet slikt vedtak:

Saksforhold

A er fast ansatt som avisbud i B. Arbeidsgiver har estimert at budrutetid utgjør en stilling på 80,1 prosent.

Den 25. november 2015 fremsatte A krav om stillingsutvidelse på grunnlag av utført merarbeid de siste 12 måneder, jf. arbeidsmiljøloven § 14-4 a.

Arbeidsgiver avsto søknaden i møte den 25. november 2015. Arbeidsgiver avsto kravet i samme møte, og begrunnet avslaget med at det ikke var driftsmessig grunnlag for en stillingsutvidelse.

B er bundet av tariffavtalen «avisbudavtalen» mellom Næringslivets Hovedorganisasjon og Mediebedriftenes Landsforening og Landsorganisasjonen i Norge og Norsk Transportarbeiderforbund. Det er avtalen for 2014-2016 som var gjeldende i perioden saken omhandler.

As rutetid er fastsatt i arbeidsavtalen. Lønn og øvrige vilkår følger av tariffavtalen. Etter avtalen skal bud betales timelønn for stipulert rutetid, med tillegg for vedlegg etter angitte satser. Avtalen suppleres av det lokale oppgjøret i 2014 mellom B og Klubben i B, inngått 27. oktober 2014. Endringen innebar at arbeidstakere fra 1. juni 2015 leverte lønnskort med angivelse av medgått tid ut over stipulert rutetid, og arbeidstaker har levert slike lønnskort fra 1. juni 2015. Arbeidsgiver vurderte tidsbruken løpende og justerte mertiden ned til hva arbeidsgiver mente var riktig tidsbruk. Denne mertiden ble det utbetalt timelønn for. For tiden før 1. juni 2015 har arbeidsgiver laget et estimat over mertiden som ble kompensert ved forhøyede stykkprissatser etter den lokale avtalen.

Under saksforberedelsen har arbeidsgiver frafalt anførselen om at behovet for merarbeidet er bortfalt.

Saken ble brakt inn for tvisteløsningsnemnda ved brev datert 12. desember 2015. Overfor nemnda har begge parter fått anledning til å komme med utfyllende merknader i saken.

Nemnda har mottatt følgende dokumenter fra arbeidstaker:

- brev datert 14. desember 2015
- brev datert 14. januar 2016
- brev datert 28. januar 2016
- brev datert 29. oktober 2016

Nemnda har mottatt følgende dokumenter fra arbeidsgiver:

- e-post av 21. januar 2016
- e-post av 9. mai 2016
- e-post av 12. mai 2016

Arbeidstakers anførsler

A anfører i det vesentligste at merarbeidet viser et stabilt behov som gir ham rett til utvidet stilling tilsvarende faktisk arbeidstid, jf. arbeidsmiljøloven § 14-4 a. Ruten har tatt lengre tid å utføre enn den tiden arbeidsgiver har stipulert, og han har krav på stillingsutvidelse tilsvarende merarbeidet som fremkommer av lønnskortene. For tiden før 1. juni 2015 vil lønnslippene og antall vedlegg som er stykkprisavlønnet, vise at det er sannsynlig at det utført merarbeid også før 1. juni 2015.

Arbeidsgivers anførsler

Arbeidsgiver anfører i det vesentligste at A ikke har krav på utvidet stilling med grunnlag i tiden hun har ført i lønnskortene. Bedriften mener tidsbruken A har hatt knyttet til vedleggsoppdragene ligger langt utover det som er å betegne som normal bruk av mertid. Dersom en slik tidsbruk skal legges til grunn for stillingsutvidelsen vil virksomheten ikke være lønnsom, og bedriften har allerede et negativt dekningsbidrag for vedleggsoppdragene.

Tvisteløsningsnemndas merknader

Tvist mellom arbeidsgiver og arbeidstaker om rett til stilling for deltidsansatte tilsvarende faktisk arbeidstid kan bringes inn for tvisteløsningsnemnda, jf. arbeidsmiljøloven § 17-2 (1) og § 14-4 a (2). I henhold til forskrift om tvisteløsningsnemnd etter arbeidsmiljøloven § 2 settes nemnda med nestleder, to faste medlemmer og to bransjemedlemmer.

Arbeidsmiljøloven § 14-4 a fastsetter at deltidsansatte som de siste 12 måneder jevnlig har arbeidet utover avtalt arbeidstid, har rett til stilling tilsvarende faktisk arbeidstid i denne perioden, med mindre arbeidsgiver kan dokumentere at behovet for merarbeidet ikke lenger foreligger. Tolvmånedersperioden skal beregnes med utgangspunkt i det tidspunkt arbeidstaker fremmet sitt krav.

Arbeidstaker fremsatte sitt krav for arbeidsgiver 25. november 2014. Nemnda legger til grunn at siste dag i tolv månedersperioden er dagen forut for at kravet ble fremsatt for arbeidsgiver. Den relevante perioden i denne saken er dermed fra og med 25. november 2014 til og med 24. november 2015.

Etter en samlet vurdering av omstendighetene i saken har Tvisteløsningsnemnda kommet til at saken må avvises fra realitetsbehandling.

Ved nemndas vurdering er det lagt avgjørende vekt på at tvisten konkret gjelder fastsettelse av stillingsandelen knyttet til en budrute som A er ansatt i. As stillingsandel er fastsatt som en funksjon av hennes arbeidstid, som igjen er en funksjon av den stipulerte arbeidstiden for den aktuelle budruten.

I Avisbudavtalen er det videre avtalefestet et system for justering av den stipulerte arbeidstiden for de enkelte budruter, jf. Avisbudavtalen § 2. Avisbudavtalen fastsetter at et avisbud som mener at den faktiske arbeidstiden knyttet til en budrute overstiger den fastlagte tiden, kan kreve kontrollmåling av den aktuelle budruten. Slik kontrollmåling vil da skje etter nærmere angitte kriterier fastlagt i Avisbudavtalen.

Parter som ikke blir enige om arbeidstiden etter en slik kontrolloppmåling, kan få tvisten avgjort av en særskilt oppnevnt nemnd i henhold til reglene i bilag 13 til «Avisbudavtalen».

Det er således tariffestet at A kan kreve at det gjennomføres en kontrollmåling av hennes rute. Denne kontrollmålingen kan igjen bringes inn for nemndsbehandling i henhold til Avisbudavtalen. Avgjørende for utfallet av en kontrollmåling og eventuelt nemndsbehandling, vil være en stipulasjon av «normal arbeidstid» på den aktuelle budruten og ikke nødvendigvis den tiden A faktisk bruker på sin rute. Dersom en slik prosess medfører at A sin arbeidstid økes, vil hennes stilling måtte utvides. Nemda har ikke oppfattet at dette er omtvistet.

Fastsettelsen av riktig arbeidstid for budruter er følgelig et spørsmål som faller inn under kompetansen til de nevnte tariffestede voldgiftsinstansene. Det vil heller ikke være hensiktsmessig om nemda skulle foreta en stipulering av tidsforbruket knyttet til de enkelte budruter da en slik vurdering i stor grad vil avhenge av faktiske vurderinger knyttet til særegenhetene ved de enkelte budruter.

Nemda finner etter dette at det ikke faller inn under nemdas kompetanse å fatte avgjørelser i saker som er tilrettelagt for stipulering av arbeidstid etter den tariffestede tvisteløsningsordningen.

Nemnda bemerker at vurderingen ville vært annerledes dersom A jevnlig påtok seg ekstraarbeid knyttet til andre avisbuds ruter, men så lenge tvisten gjelder fastsettelse av stillingsstørrelse innenfor As faste rute, er dette noe som faller utenfor kompetansen til tvisteløsningsnemnda.

Nemdas vedtak er enstemmig.

Konklusjon

Saken avvises.

Tvisteløsningsnemnda

Steffen Rogstad
nestleder

21.06.2017

Til orientering:

Tvister som nevnt i §§ 10-13, 12-14, 14-3 og 14-4 a kan bringes inn for domstolene etter at tvisteløsningsnemndas avgjørelse foreligger, jf. arbeidsmiljøloven § 17-2 (2). Nemndas konklusjon står ved lag mens saken er til behandling ved domstolene. Dersom dette vil virke urimelig, kan retten etter krav fra en av partene fastsette en annen midlertidig ordning.

Fristen for å bringe tvisten inn for domstolene er åtte uker regnet fra det tidspunkt tvisteløsningsnemndas avgjørelse foreligger, jf. arbeidsmiljøloven § 17-2 (3).

